

992

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 lipca 1952 r.

w sprawie trybu akumulacji i rozliczania przeznaczonych na finansowanie inwestycji części amortyzacji środków trwałych przedsiębiorstw państwowych działających według zasad pełnego lub pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188), § 28 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 1951 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji limitowych i działalności przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego przez banki specjalne (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-6, poz. 60) oraz § 2 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 3 lipca 1952 r. w sprawie uchylecia niektórych przepisów zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 24 kwietnia 1952 r. w sprawie trybu udzielania inwestorom przejściowych kredytów krótkoterminowych przez banki specjalne (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-64, poz. 991), zarządza się, co następuje:

§ 1. Część amortyzacji środków trwałych przedsiębiorstw państwowych działających według zasad pełnego lub pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, przeznaczona zgodnie z odrębnymi przepisami na finansowanie inwestycji, odprowadzana jest na:

- 1) rachunki środków własnych, prowadzone dla poszczególnych przedsiębiorstw we właściwych dla nich oddziałach banków finansujących inwestycje;
- 2) rachunki amortyzacji scentralizowanej:
  - a) centralnych zarządów lub jednostek równorzędnych, prowadzone w bankach finansujących inwestycje, lub
  - b) wydziałów fachowych prezydiów wojewódzkich rad narodowych oraz Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi, prowadzone we właściwych dla nich oddziałach wojewódzkich banków finansujących inwestycje;
- 3) dochód właściwych budżetów.

§ 2. Na rachunkach środków własnych akumulowane są wpłaty amortyzacji (§ 1) do wysokości potrzebnych na sfinansowanie inwestycji środków, określonych w rocznych jednostkowych planach pokrycia finansowego inwestycji właściwych przedsiębiorstw.

§ 3. 1. Na rachunkach amortyzacji scentralizowanej centralnych zarządów (jednostek równorzędnych) lub wydziałów fachowych prezydiów wojewódzkich rad narodowych oraz Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi akumulowane są środki pochodzące z amortyzacji (§ 1) podległych przedsiębiorstw, przewyższające ich za-

potrzebowanie wynikające z rocznych jednostkowych planów pokrycia finansowego inwestycji.

2. Środki określone w ust. 1 służą na finansowanie inwestycji przedsiębiorstw podległych dysponentowi danego rachunku amortyzacji scentralizowanej w przypadkach, gdy środki zaplanowane do zakumulowania zgodnie z § 2 są niedostateczne w stosunku do potrzeb wynikających z rocznego jednostkowego planu pokrycia finansowego inwestycji tych przedsiębiorstw. Przelewy środków z rachunków amortyzacji scentralizowanej dokonywane są na rachunki środków własnych przedsiębiorstw, prowadzone w bankach finansujących inwestycje.

3. Przelewy środków z rachunków amortyzacji scentralizowanej wydziałów fachowych prezydiów wojewódzkich rad narodowych oraz Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi, o których mowa w § 3 ust. 2, mogą być dokonywane na rachunki środków własnych jedynie podległych przedsiębiorstw rozliczających się z jednostkowym budżetem wojewódzkim (m. st. Warszawy, m. Łodzi).

§ 4. 1. Nadwyżki środków zakumulowanych na rachunkach wymienionych w § 3, wynikających z rocznych zbiorczych planów pokrycia finansowego inwestycji właściwych jednostek, podlegają odprowadzeniu na dochód tego budżetu (centralnego, właściwego jednostkowego budżetu wojewódzkiego), którym objęta jest dana jednostka.

2. Nadwyżki części amortyzacji przeznaczonych na finansowanie inwestycji przedsiębiorstw podległych bezpośrednio właściwym ministrom lub innym władzom naczelnym, wynikające z rocznych jednostkowych planów pokrycia finansowego inwestycji tych przedsiębiorstw, podlegają odprowadzeniu na dochód budżetu centralnego za pośrednictwem banku finansującego inwestycje.

3. Przedsiębiorstwa, określone w ust. 2, które w danym roku nie są objęte planem inwestycyjnym, odprowadzają w całości swą amortyzację (§ 1) przeznaczoną na dochód budżetu do właściwego banku finansującego inwestycje na rachunek rozliczeń z budżetem centralnym.

4. Bank finansujący inwestycje kontroluje prawidłowość przelewów, o których mowa w ust. 3, na podstawie odpowiednich, przewidzianych w odrębnych przepisach, wykazów otrzymanych z resortów, a następnie przekazuje otrzymane środki na dochód budżetu.

§ 5. 1. Wysokość akumulacji amortyzacji przedsiębiorstwa oraz jej przeznaczenie określa roczny jednostkowy plan pokrycia finansowego inwestycji.

2. Wysokość akumulacji amortyzacji na rachunkach amortyzacji scentralizowanej i jej przeznaczenie określa ustalony w odrębnych przepisach „Plan akumulacji i podziału amortyzacji na rachunku amortyzacji scentralizowanej (wzór Nr RPF-C/T-4), stanowiący załącznik do „Rocznego zbiorczego planu pokrycia finansowego inwestycji” (Wzór Nr RPF-C/T/2) dysponenta danego rachunku amortyzacji scentralizowanej.

§ 6. 1. Na rachunki wymienione w § 1 pkt 1 i 2 przedsiębiorstwa przelewają ze swych rachunków rozliczeniowych w terminie do dnia 22 każdego miesiąca 1/3 tej części zaplanowanej na dany kwartał amortyzacji, która przeznaczona została na sfinansowanie inwestycji. W tym samym terminie przedsiębiorstwa określone w § 4 ust. 2 i 3 odprowadzają środki, o których mowa w powołanych przepisach, na dochód budżetu centralnego. Przelewy powyższe dokonywane są równocześnie z przelewami na rachunki kapitałowych remontów pozostałej części amortyzacji, przeznaczanej na te cele.

2. Podział i przelewy miesięcznych rat amortyzacji na rachunki środków własnych oraz na właściwe rachunki amortyzacji scentralizowanej dokonywane są w stosunku wynikającym z rocznego jednostkowego planu pokrycia finansowego inwestycji.

§ 7. 1. Banki finansujące inwestycje kontrolują terminowość i kompletność akumulacji części amortyzacji przeznaczonej na finansowanie inwestycji.

2. W przypadkach nieprzekazania przez przedsiębiorstwo w terminie raty lub przekazania jej w wysokości niższej od zaplanowanej bank finansujący inwestycje wezwie bank finansujący eksploatację przedsiębiorstwa do przymusowego odprowadzenia z właściwego rachunku rozliczeniowego na rachunki wymienione w § 1 planowanych do zakumulowania kwot.

3. Odpisy wezwań, o których mowa w ust. 2, banki finansujące inwestycje przesyłają zainteresowanym przedsiębiorstwom oraz ich władzy bezpośrednio nadzordnej.

4. Jeżeli w ciągu 3 dni po otrzymaniu pisma banku finansującego inwestycje (ust. 2) przez bank finansujący eksploatację przedsiębiorstwo obowiązane do dokonania przelewu amortyzacji na rachunki określone w § 1 nie udzieli stosownego zlecenia, bank finansujący eksploatację, mimo braku takiego zlecenia, odprowadzi niezwłocznie wymaganą kwotę w ciężar rachunku rozliczeniowego przedsiębiorstwa.

§ 8. 1. Przelewy, o których mowa w §§ 6 i 7, mają charakter zaliczkowy i podlegają rozliczeniu na podstawie kwartalnych i rocznych zamknięć rachunkowych. W tym celu każde przedsiębiorstwo obowiązane do odprowadzania amortyzacji przesyła właściwemu oddziałowi banku finansującego inwestycje i banku finansującego eksploatację po jednym egzemplarzu kwartalnego (rocznego) rozliczenia amortyzacji sporządzonego według załączonego wzoru. „Kwartałne (roczne) rozliczenia amortyzacji” oparte są o bilanse kwartałne przedsiębiorstw i powinny być przesyłane bankom nie później niż w terminach ustalonych dla składania tych bilansów.

2. W przypadkach gdy wynikająca z kwartalnych zamknięć rachunkowych część amortyzacji, przeznaczona na finansowanie inwestycji, przewyższa efektywnie odprowadzoną, przedsiębiorstwo jest obowiązane dokonać uzupełniającego przelewu tej nadwyżki na właściwy rachunek amortyzacji scentralizowanej najpóźniej w terminie przelewu najbliższej raty miesięcznej. Jeśli przed-

siębiorstwo nie wykona tego obowiązku w terminie, bank postąpi zgodnie z przepisami § 7 ust. 2, 3 i 4.

3. Środki, odprowadzone w trybie ust. 2 na rachunki amortyzacji scentralizowanej, mogą być przeznaczone przez właściwych dysponentów na uzupełnienie niedoborów środków na rachunkach środków własnych innych przedsiębiorstw do wysokości różnicy między efektywnie odprowadzoną przez nie amortyzacją a kwotą wynikającą z zamknięć rachunkowych (ust. 1).

4. W przypadkach określonych w ust. 2, jeśli dotyczą one przedsiębiorstw podległych bezpośrednio ministrowi lub innej władzy naczelnej, nadwyżki amortyzacji odprowadzane są na rachunki wpłat ponadplanowych danego przedsiębiorstwa w banku finansującym inwestycje. Środki te służą na pokrycie ewentualnych niedoborów amortyzacji na rachunku środków własnych danego przedsiębiorstwa w następnych kwartałach.

5. W przypadkach gdy wynikająca z kwartalnych zamknięć rachunkowych część amortyzacji przeznaczona na finansowanie inwestycji jest niższa od efektywnie odprowadzonej zgodnie z §§ 2 i 3, przedsiębiorstwo zmniejsza o kwotę tej różnicy przelew najbliższej raty miesięcznej:

- 1) na rachunek środków własnych — jeśli jednostkowy plan pokrycia finansowego inwestycji przedsiębiorstwa przewiduje odprowadzenie całości lub części amortyzacji na ten rachunek;
- 2) na rachunek amortyzacji scentralizowanej — jeśli, jako nie inwestujące, przedsiębiorstwo nie posiada jednostkowego planu pokrycia finansowego inwestycji;
- 3) na dochód budżetu — jeśli, jako nie inwestujące, przedsiębiorstwo podległe bezpośrednio ministrowi lub innej władzy naczelnej nie posiada jednostkowego planu pokrycia finansowego inwestycji.

§ 9. 1. Odprowadzenie środków zakumulowanych na rachunkach amortyzacji scentralizowanej:

- 1) na rachunki środków własnych przedsiębiorstwa podległych dysponentom danego rachunku amortyzacji scentralizowanej;
- 2) na dochód właściwego budżetu

— dokonywane jest do dnia 28 każdego miesiąca w wysokości 1/3 zaplanowanej na dany kwartał kwoty przelewów.

2. Jeżeli kwota efektywnie zakumulowana na rachunku amortyzacji scentralizowanej jest w dniu dokonania przelewu niższa od kwoty podlegającej odprowadzeniu zgodnie z kwartalnym zbiorczym planem pokrycia finansowego inwestycji dysponenta danego rachunku amortyzacji scentralizowanej, przelewowi, na podstawie zlecenia tego dysponenta, podlega w pierwszej kolejności kwota zaplanowana do odprowadzenia na dochód właściwego budżetu. Kwoty zaplanowane do odprowadzenia na rachunki środków własnych bank finansujący inwestycje przelewa zgodnie ze zleceniami udzielonymi przez dysponenta danego rachunku amortyzacji scentralizowanej.

3. O niewykonaniu planowanej akumulacji środków na rachunku amortyzacji scentralizowanej lub o nieotrzymaniu zleceń, o których mowa w ust. 2, bank finansujący inwestycje zawiadamia władzę bezpośrednio nadzordną dla dysponenta danego rachunku amortyzacji scentralizowanej. Odpis takiego zawiadomienia bank finansujący inwestycje przesyła zainteresowanemu dysponentowi.

4. Jeżeli w ciągu 5 dni od daty wysłania zawiadomienia o nieotrzymaniu zleceń na przelewy dysponent rachunku amortyzacji scentralizowanej nie udzieli bankowi finansującemu inwestycje tych zleceń, bank odpro-

wadzi niezwłocznie tylko ratę kwoty zaplanowanej jako dochód właściwego budżetu.

§ 10. 1. Amortyzacja zakumulowana w ciągu roku 1952 na rachunkach środków własnych, przewyższająca wraz z innymi środkami własnymi ogólną kwotę środków wypłaconych na inwestycje danego przedsiębiorstwa, podlega odprowadzeniu na dochód właściwego budżetu w terminie ustalonym w odrębnym zarządzeniu.

2. Na dochód właściwych budżetów odprowadzone zostaną w terminie ustalonym zgodnie z ust. 1 salda:

- 1) środków nie rozdysponowanych zgodnie z § 9 z rachunków amortyzacji scentralizowanej;
- 2) środków na rachunkach ponadplanowych wpłat przedsiębiorstw podległych bezpośrednio ministrowi (§ 8 ust. 4).

3. Odprowadzenia środków, określonych w ust. 2 pkt 2, nie wymagają zleceń właściwych dysponentów.

§ 11. Rozliczenie po dniu 31 grudnia 1952 r. nadpłat i niedopłat amortyzacji zakumulowanej w roku 1952 nastąpi na podstawie odpowiednich zamknięć rachunkowych w trybie § 8 ust. 2, 4 i 5. Rozliczenie to dokonane zostanie w ramach amortyzacji przewidzianej w planach pokrycia finansowego inwestycji na rok 1953.

§ 12. 1. Upoważnia się banki finansujące inwestycje do udzielania przedsiębiorstwom kredytów krótkoterminowych (antycypacyjnych) na poczet przyszłej akumulacji amortyzacji, w przypadkach gdy bieżąca akumulacja amortyzacji na rachunkach środków własnych nie zabezpiecza możliwości wykonania lub rozliczenia inwestycji w gospodarczo uzasadnionym lub obowiązującym terminie.

2. Kredyty, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielane:

- 1) do wysokości zaplanowanej na dany kwartał akumulacji amortyzacji na rachunku środków własnych — w przypadkach wyczerpania środków pochodzących z pozostałych źródeł finansowania, określonych w kwartalnym jednostkowym planie pokrycia finansowego inwestycji;
- 2) do wysokości zaplanowanej na dany rok akumulacji amortyzacji na rachunku środków własnych — w przypadkach wyczerpania całości przewidzianego w

rocznym jednostkowym planie pokrycia finansowego inwestycji kredytu budżetowego na inwestycje oraz efektywnie zakumulowanych, nie niższych jednak od zaplanowanych, środków pochodzących z pozostałych źródeł finansowania.

3. Podstawą do udzielania kredytów określonych w ust. 1 i 2 są kwartalne i roczne jednostkowe plany pokrycia finansowego inwestycji oraz wniosek o kredyt, zgłoszony przez przedsiębiorstwo na piśmie.

4. Kredyty określone w ust. 2 pkt 2 wymagają gwarancji władzy zatwierdzającej jednostkowy plan pokrycia finansowego inwestycji.

§ 13. Kredyty krótkoterminowe, określone w § 12, są bezprocentowe i podlegają spłacie z rat amortyzacji przelewanej przez przedsiębiorstwo w następnych miesiącach na jego rachunek środków własnych lub ze środków przelewanych z właściwego rachunku amortyzacji scentralizowanej.

§ 14. 1. Bank finansujący inwestycje może odmówić udzielenia kredytu, o którym mowa w § 12, w przypadkach:

- 1) stwierdzonej niegospodarności przedsiębiorstwa lub
- 2) braku dostatecznego rzeczowego uzasadnienia dla kredytu.

2. O odmowie udzielenia kredytu bank zawiadamia wnioskodawcę oraz jego władzę bezpośrednio nadrzędną. Zawiadomienie powyższe zawierać powinno uzasadnienie decyzji banku.

§ 15. Rozliczenia nadpłat i niedopłat amortyzacji za okres do dnia 31 grudnia 1951 r. dokonywane będą:

- 1) do dnia 31 sierpnia 1952 r. — w ciężar i na dobro resortowych rachunków nadpłat i niedopłat, prowadzonych w bankach finansujących inwestycje;
- 2) po dniu 31 sierpnia 1952 r. — w trybie § 11.

§ 16. W zakresie prowadzenia i dysponowania rachunkami amortyzacji scentralizowanej obowiązują przepisy o obrocie pieniężnym.

§ 17. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 3 lipca 1952 r. (poz. 992).

.....
(miejscowość) (data)

Do Oddziału Banku .....
w .....

.....
(pełna nazwa i adres przedsiębiorstwa)

.....
(pełna nazwa i adres jednostki bezpośrednio nadrzędnej — centralnego zarządu lub resortu)

Rachunek rozliczeniowy w ..... Oddział w ..... Nr .....
Rachunek amortyzacji w ..... Oddział w ..... Nr .....

KWARTALNE (ROCZNE) ROZLICZENIE AMORTYZACJI

na dzień ..... 195... r.

w złotych

	na inwestycje	na kapitalne remonty	razem
--	---------------	----------------------	-------

1. Kwota odpisów amortyzacyjnych wg bilansu od początku roku do końca kwartału sprawozdawczego . . . . .
2. Kwota dokonanych przelewów miesięcznych rat amortyzacji od początku roku do końca kwartału sprawozdawczego . . . . .

		złoty ch		
		na inwestycje	na kapitalne remonty	razem
w tym:				
a)	na rachunek środków własnych	zł	1 3 3 3	
b)	„ „ amortyzacji scentrali- zowanej	zł	1 3 3 3	
c)	„ dochód brutto	zł	1 3 3 3	
3)	Różnica: nadpłata	1 3 3 3	1 3 3 3	2 6 6 6
	niedopłata	1 3 3 3	1 3 3 3	2 6 6 6
	(główny księgowy)			(dyrektor przedsiębiorstwa)